

**UCHWAŁA NR LXXVII/2192/2018
RADY MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
z dnia 8 listopada 2018 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana [REDAKCYJNA] na Prezydenta m.st. Warszawy

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na Prezydenta m.st. Warszawy z przyczyn faktycznych i prawnych wskazanych w uzasadnieniu uchwały, stanowiącym jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady m.st. Warszawy do przesłania skarżącemu uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodnicząca
Rady m.st. Warszawy**
Ewa Malinowska-Grupińska

UZASADNIENIE
UCHWAŁY NR LXXVII/2192/2018 RADY MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
z dnia 8 listopada 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana [REDAKTOWANE] na Prezydenta m.st. Warszawy

W skargach: z dnia 30 maja 2018 r., przekazanej do Rady m.st. Warszawy przy piśmie Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 5 czerwca 2018 r., z dnia 6 czerwca przekazanej do Rady m.st. Warszawy przy piśmie Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 czerwca 2018 r., z dnia 10 września 2018 r. przekazanej do Rady m.st. Warszawy przy piśmie Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 września 2018 r. oraz z dnia 14 września 2018 r. skarżący zarzuca niezrealizowanie uchwały nr XXXVI/1077/2008 Rady m.st. Warszawy z dnia 26 czerwca 2008 roku w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie, wysokości opłaty dodatkowej oraz określenia sposobu pobierania tych opłat (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 138, poz. 4868, z późn. zm., dalej jako: „uchwała”) poprzez brak wyznaczenia miejsc postojowych oraz brak prawidłowego oznakowania miejsc, na których nie wyznaczono miejsc postojowych w rejonie ulicy Myśliwieckiej od strony Ronda Sedlaczka w kierunku ulicy Szwoleżerów.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2222, z późn. zm., dalej jako: „ustawa”) strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej. Według art. 13b ust. 3 ustawy ustalenie strefy płatnego parkowania należy do rady gminy, która podejmuje w tej sprawie uchwałę na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach. Rada m.st. Warszawy działając na podstawie swoich ustawowych kompetencji wynikających z art. 13b ust. 3 ustawy ustaliła strefę płatnego parkowania niestrzeżonego w uchwale. Przez ustalenie strefy płatnego parkowania należy rozumieć określenie granic obszaru, który charakteryzuje się znacznym deficytem miejsc postojowych i w związku z tym za postój w tym obszarze pobiera się opłatę. Ustawodawca nakazuje organowi właściwemu do zarządzania ruchem wyznaczenie w tej strefie, w uzgodnieniu z zarządcą drogi, miejsc przeznaczonych na postój pojazdów. Zgodnie z art. 13b ust. 1 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy opłatę za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania pobiera się od korzystającego z drogi publicznej wyłącznie za postój w odpowiednio wyznaczonym od tego miejscu. Posłużenie się przez ustawodawcę różnymi pojęciami, tj. „ustalenie” strefy płatnego parkowania i „wyznaczenie” miejsc płatnego postoju, a także rozdzielenie tych kompetencji między różne podmioty, wskazuje, że ustalenie strefy płatnego parkowania nie jest równoznaczne z wyznaczeniem miejsc płatnego postoju. Nie cały zatem obszar strefy płatnego parkowania jest miejscem, w którym za postój pojazdów samochodowych można pobierać opłaty parkingowe.

Z informacji uzyskanych przez Radę m.st. Warszawy wynika, że teren, o którym mowa w skardze znajduje się w obszarze strefy płatnego parkowania niestrzeżonego (SPPN), ale mając na względzie w szczególności bezpieczeństwo użytkowników, bezpieczeństwo obsługi i bieżącego utrzymania obiektów inżynierskich, jakimi są wiadukty ulicy

L. Kaczyńskiego oraz bezpieczeństwo ruchu drogowego, nie zostały na nim wyznaczone miejsca postojowe. Wiadukty zlokalizowane w ciągu ulicy L. Kaczyńskiego w Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy nad Parkiem Agrykola i rondem Stanisława Sedlaczka (skrzyżowanie ulic Łazienkowskiej, Myśliwieckiej i Rozbrat) wybudowane zostały w 1974 r. Po wieloletniej eksploatacji konieczne jest wykonanie remontu. Niezadowalający stan techniczny wiaduktów nie pozwalał na uwzględnienie terenu znajdującego się pod wiaduktami w bilansie miejsc postojowych SPPN. Odnosząc się do zarzutu niewyznaczenia miejsc postojowych na dalszym odcinku ul. Myśliwieckiej, należy wskazać iż po nieparzystej stronie na przeważającym odcinku tej ulicy nie ma wyznaczonych miejsc postojowych, z uwagi na szerokość chodnika, która uniemożliwia wyznaczenie miejsc postojowych wyłącznie na chodniku z zachowaniem wymaganej szerokości 1,8 m. Mając na uwadze natężenie ruchu autobusowego (zarówno komunikacji zbiorowej jak i autokarów turystycznych) występującego na ww. ulicy, wyznaczenie miejsc przeznaczonych na postój pojazdów samochodowych częściowo na jezdni i częściowo na chodniku powodowałby utrudnienia w ruchu oraz stwarzałby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Należy również podkreślić, że po stronie nieparzystej brak jest obiektów generujących potrzebę wyznaczania dodatkowych miejsc postojowych. Miejsca postojowe zostały natomiast wyznaczone po parzystej stronie ulicy w lokalizacjach spełniających kryteria przewidziane przepisami prawa.

W odniesieniu do zarzutu braku oznakowania znakami B-36 („zakaz zatrzymywania się”) opisanego w skardze rejonu w lokalizacjach, w których nie wyznaczono miejsc postojowych należy wskazać, iż znak B-36 stosuje się w celu wyeliminowania zatrzymania się na tych odcinkach, na których nawet chwilowe unieruchomienie pojazdu może spowodować pogorszenie płynności ruchu, zmniejszenie przepustowości i wzrost zagrożenia bezpieczeństwa ruchu, oraz w pobliżu obiektów specjalnych, których potrzeba oznakowania znakiem B-36 wynika z odrębnych przepisów. Znak B-36, jako bardzo uciążliwy dla kierowców, powinien być umieszczony jedynie w niezbędnych, uzasadnionych warunkami ruchu przypadkach. Brak jest, więc formalnych podstaw do oznakowania terenu znakami B-36.

Natomiast odnosząc się do zarzutu nieprawidłowego umieszczenia znaku B-1 („zakaz ruchu w obu kierunkach”) w rejonie skrzyżowania ul. Myśliwieckiej oraz ul. Agrykola należy wskazać, iż znak ustawiony jest prawidłowo, a jego przesunięcie o 10 m w kierunku ul. Myśliwieckiej pogorszyłoby widoczność znaku. Ponadto wskazany znak stanowi powtórzenie znaku B-1 ustawionego po drugiej stronie ul. Agrykola, umieszczonego ok. 10 m wcześniej. Nie ma więc podstaw do przesunięcia ww. znaku.

W związku z powyższymi wyjaśnieniami skargę w zakresie niezrealizowania uchwały poprzez brak wyznaczenia miejsc postojowych w rejonie ulicy Myśliwieckiej od strony Ronda Sedlaczka w kierunku ulicy Szwoleżerów uznano za bezzasadną.

**Przewodnicząca
Rady m.st. Warszawy**

Ewa Malinowska-Grupińska